

Боровикова О. О.
СП-01, ФСП НТУУ «КПІ»
Науковий керівник:

Лук'янчиков Є. Д., д.ю.н., професор

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ВЛАДИ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Сучасна правова система України встановлює, регламентує та є передумовою процедури притягнення винних осіб до різних видів юридичної відповідальності, а саме до адміністративної, майнової, конституційної та кримінальної. Проте недовіра населення до рішень, заходів та дій сучасної політичної еліти, постійні політичні кризи, що негативно позначаються на усіх сферах життя суспільства, потребують встановлення та закріплення окремого виду відповідальності, відмінного від юридичної – політичної, як відповідальності влади перед населенням. Сенсом запровадження такої відповідальності в державно-управлінську практику здійснення ефективного керівництва країною, що забезпечує розвиток в економіці, культурно-освітній, соціальній, духовно-моральній, оборонній, науково-технічній, та інших сферах, тобто є «намагання держави забезпечити здійснення єдиної поміркованої політики, що містить увесь процес її творення: починаючи від розробки політичного сценарію, оптимально швидкої його реалізації і до здійснення контрольних-наглядових функцій» [1]. Усе це обумовлює необхідність та важливість пошуку шляхів формування механізму політичної відповідальності за прийняття та реалізацію політичних рішень.

Тільки з відповідальних політиків починається відповідальна влада. Політик – людина, яка має свою чітку сформовану позицію та переконання, людина, яку виховує соціум, що справляє на неї відчутний вплив.

Політична культура, як складова загальнолюдської культури, представляє собою систему переконань та цінностей, а також створених під впливом політичної соціалізації імперативів поведінки, що реалізуються суб'єктом влади в конкретних політичних умовах.

У структурі ж політичної культури народних обранців, що в силу покладення на них виконання функції державного управління перебувають при владі, виокремлюється така особлива складова, як відповідальність, тобто здатність усвідомлювати важливість власних рішень, можливі їх наслідки, усвідомлювати, що саме від них – державних діячів, залежить життя та долі людей, які добровільно підкорюються рішенням та волі політиків і свідомо обмежили власну свободу.

На сьогодні політичне життя України демонструє нам іншу ситуацію. Наприклад, зараз досить поширеним явищем є перехід народних депутатів з однієї фракції до іншої у Верховній Раді. Депутати неодноразово нехтували закріпленою на конституційному рівні заборонаю порушення присяги представниками законодавчої влади. Отримавши мандат довіри від виборців

вони мали сприяти реалізації програми саме своєї політичної партії, а не підтримувати позицію інших партій. Зрозуміло, що формування виконавчої влади з саме таких представників вищого законодавчого органу країни, мова про відповідальну владу може і не йти. Причиною цього є «колективна» впевненість представників влади у тому, що коли присяга порушується усіма, то ніхто не буде покараний.

В умовах демократичного розвитку держави необхідним є формування відповідальної влади. Цю проблему потрібно вирішувати поступово, наступним чином: зосередитись на вихованні нового покоління майбутніх відповідальних державних діячів шляхом «громадянського виховання», яке в межах освітнього процесу передбачає створення умов, саме за яких буде можливим формування громадянина в дусі національної самосвідомості, патріотизму культури міжетнічних відносин, правосвідомості, політичної культури, культури поведінки особистості.

На завершення хотілося зазначити, що не лише політичні діячі, а й громадяни повинні навчитися раціонально та тверезо оцінювати якість владних послуг, тільки тоді представникам влади потрібно буде уважніше передбачати наслідки своїх дій, відчуваючи тягар відповідальності перед кожним громадянином.

Список використаних джерел:

1. Армаш, Н. Особливості відповідальності «державних політичних діячів»: співвідношення політики та закону [Електронний ресурс] / Н. Армаш // Юрид. журнал. – 2005. – № 11.